

DE PROFEET DANIËL.

1

Daniël komt aan het hof:

- 1 In het derde jaar des koninkrijks van Jojakim,
den koning van Juda,
kwam Nebukadnezar de koning van Babel,
te Jeruzalem
en belegerde haar.
- 2 En de HEERE gaf Jojakim, den koning van Juda,
in zijne hand,
en een deel der vaten des huizes Gods;
en hij bracht ze *in* het land Sinear,
in het huis zijns gods,
en de vaten bracht hij in het schathuis zijns gods.
- 3 En de koning zeide tot Aspenaz,
den overste zijner kamerlingen,
dat hij voortbrengen zoude *eenigen* uit de kinderen Israëls,
te weten uit het koninklijk zaad en uit de prinsen,
jongelingen,
aan welke geen gebrek was,
maar schoon van aangezicht,
en vernuftig in alle wijsheid,
en ervaren in wetenschap,
en kloek van verstand,
en in welke bekwaamheid was om te staan in des konings paleis,
en dat men hen onderwees in de boeken en spraak der Chaldeën.
- 5 En de koning verordende wat men hun dag bij dag geven zoude
van de stukken der spijze des konings,
en van den wijn zijns dranks,
en dat men hen drie jaren *alzo* opvoedde,
en dat zij ten einde derzelve zouden staan voor het aangezicht des konings.
- 6 Onder dezelve nu waren uit de kinderen van Juda:
Daniël,
Hananja,
Misaël
en Azarja.
- 7 En de overste der kamerlingen gaf hun *andere* namen,
en Daniël noemde hij Beltsazar,
en Hananja Sadrach,
en Misaël Mesach,
en Azarja Abednego.
- 8 Daniël nu nam voor in zijn hart,
dat hij zich niet zoude ontreinigen met de stukken van de spijze des konings,
noch met den wijn zijns dranks:
daarom verzocht hij van den overste der kamerlingen,
dat hij zich niet mocht ontreinigen.
- 9 En God gaf Daniël genade en barmhartigheid
voor het aangezicht van den overste der kamerlingen.
- 10 Want de overste der kamerlingen zeide tot Daniël:
"Ik vrees mijnen heer den koning,
die ulieder spijze en ulieder drank verordend heeft;
want waarom zoude hij ulieder aangezichten droeviger zien
dan der jongelingen,
die in gelijkheid met ulieden zijn?
Alzoo zoudt gij mijn hoofd bij den koning schuldig maken."

11 Toen zeide Daniël tot Melzar,
dien de overste der kamerlingen gesteld had over
Daniël, Hananja, Misaël en Azarja:

12 Beproof toch uwe knechten tien dagen lang,
en men geve ons van het gezaaide te eten
en water te drinken;

13 en men zie voor uw aangezicht onze gedaanten
en de gedaanten der jongelingen,
die de stukken van de spijs des konings eten:
en doe met uwe knechten naar dat gij zien zult.

14 Toen hoorde hij hen in deze zaak,
en hij beproefde hen tien dagen.

15 Ten einde nu der tien dagen zag men,
dat hunne gedaanten schooner waren
en zij vetter waren van vleesch
dan alle de jongelingen,
die de stukken van de spijs des konings aten.

16 Toen geschiedde het,
dat Melzar de stukken hunner spijs wegnam,
mitsgaders den wijn huns dranks,
en hij gaf hun *van* het gezaaide.

17 Aan deze vier jongelingen nu gaf God
wetenschap en verstand in alle boeken en wijsheid,
maar Daniël gaf hij verstand in allerlei gezichten en droomen.

18 Ten einde nu der dagen,
waarvan de koning gezegd had,
dat men hen zoude inbrengen,
zoo bracht hen de overste der kamerlingen in
voor het aangezicht Nebukadnezars,

19 en de koning sprak met hen;
doch daar werd onder hen allen niemand gevonden gelijk
Daniël, Hananja, Misaël en Azarja;
en zij stonden voor het aangezicht des konings.

20 En *in* alle zaken van verstandige wijsheid,
die de koning hun afvroeg,
zoo vond hij hen tienmaal
boven alle de tovenaars *en* sterrenkijkers,
die in zijn gansche koninkrijk waren.

21 En Daniël bleef tot het eerste jaar van den koning Kores toe.

2

Daniël verklaart den droom van Nebukadnezar:

1 In het tweede jaar nu des koninkrijks van Nebukadnezar,
droomde Nebukadnezar droomen:
daarvan werd zijn geest verslagen,
en zijn slaap werd in hem gebroken.

2 Toen zeide de koning,
dat men roepen zoude de tovenaars
en de sterrenkijkers
en de guichelaars
en de Chaldeën,
om den koning zijne droomen te kennen te geven.
Zij nu kwamen
en stonden voor het aangezicht des konings;

3 en de koning zeide tot hen:
"Ik heb eenen droom gedroomd,
en mijn geest is ontsteld,

- om dien droom te weten."
- 4 Toen spraken de Chaldeën tot den koning in het Syrisch:
[Aramees] "O koning,
leef in eeuwigheid;
zeg uwen knechten den droom,
zoo zullen wij de uitlegging te kennen geven."
- 5 De koning antwoordde en zeide tot de Chaldeën:
"De zaak is mij ontgaan:
indien gij mij den droom en zijne uitlegging niet bekend maakt,
gij zult in stukken gehouwen worden
en uwe huizen zullen tot eenen drekhoop gemaakt worden;
- 6 maar indien gijlieden den droom en zijne uitlegging te kennen geeft,
zoo zult gij geschenken en gaven en groote eer van mij ontvangen:
daarom geeft mij den droom en zijne uitlegging te kennen."
- 7 Zij antwoordden ten tweeden male
en zeiden:
"De koning zegge zijne knechten den droom,
dan zullen wij de uitlegging te kennen geven."
- 8 De koning antwoordde en zeide:
"Ik weet vastelijk, dat gijlieden den tijd uitkoopt,
dewijl gij ziet,
dat de zaak mij ontgaan is;
- 9 indien gijlieden mij dien droom niet te kennen geeft,
ulieder vonnis is eenerlei;
daarom hebt gij een leugenachtig en verdicht woord voor mij te zeggen bereid,
totdat de tijd verandere:
daarom zegt mij den droom,
dan zal ik weten,
dat gij mij deszelfs uitlegging zult te kennen geven."
- 10 De Chaldeën antwoordden voor den koning
en zeiden:
"Daar is geen mensch op den aardbodem,
die des konings woord zoude kunnen te kennen geven:
daarom is er geen koning,
groote of heerscher,
die zulk eene zaak begeerd heeft van eenig tovenaer of sterrenkijker of Chaldeër;
- 11 want de zaak, die de koning begeert, is te zwaar,
en daar is niemand anders,
die dezelve voor den koning te kennen *kan* geven,
dan de goden,
welker woning bij het vleesch niet is."
- 12 Daarom werd de koning toornig en zeer verbolgen,
en zeide,
dat men alle de wijzen te Babel zoude ombrengen.
- 13 Die wet dan ging uit,
en de wijzen werden gedood;
men zocht ook Daniël en zijne metgezellen,
om gedood te worden.
- 14 Toen bracht Daniël eenen raad en oordeel aan Arjoch,
den overste der trawanten des konings,
die uitgetrokken was om de wijzen van Babel te doden;
- 15 hij antwoordde en zeide tot Arjoch,
den bevelhebber des konings:
"Waarom zoude de wet van 's konings wege *zoo* verhaast worden?"
Toen gaf Arjoch aan Daniël de zaak te kennen.
- 16 En Daniël ging in,
en verzocht van den koning,
dat hij hem eenen bestemden tijd wilde geven,

dat hij den koning de uitlegging te kennen gawe.

17 Toen ging Daniël naar zijn huis,
en hij gaf de zaak zijnen metgezellen,
Hananja,
Misaël
en Azarja, te kennen,

18 opdat zij van den God des hemels barmhartigheden verzochten
over deze verborgenheid,
dat Daniël en zijne metgezellen
met de overige wijzen van Babel niet omkwamen.

19 Toen werd Daniël in een nachtgezicht de verborgenheid geopenbaard.
Toen loofde Daniël den God des hemels;

20 Daniël antwoordde
en zeide:
"De Naam Gods zij geloofd van eeuwigheid tot in eeuwigheid,
want Zijne is de wijsheid en de kracht.

21 Want Hij verandert de tijden en stonden,
Hij zet de koningen af en Hij bevestigt de koningen;
Hij geeft den wijzen wijsheid, en wetenschap dengenen, die verstand hebben;

22 Hij openbaart diepe en verborgen dingen,
Hij weet wat in het duister is,
want het licht woont bij Hem.

23 Ik dank en ik loof U, o God mijner vaderen,
omdat Gij mij wijsheid en kracht gegeven hebt,
en mij nu bekend gemaakt hebt,
wat wij van U verzocht hebben,
want Gij hebt ons des konings zaak bekend gemaakt."

24 Daarom ging Daniël in tot Arjoch,
dien de koning gesteld had om de wijzen van Babel om te brengen;
hij ging heen en zeide aldus tot hem:
"Breng de wijzen van Babel niet om;
maar breng mij in voor de koning,
en ik zal den koning de uitlegging te kennen geven."

25 Toen bracht Arjoch met haast Daniël in voor den koning,
en hij sprak alzóó tot hem:
"Ik heb een man van de gevankelijk weggevoerden van Juda gevonden,
die den koning de uitlegging zal bekend maken."

26 De koning antwoordde en zeide tot Daniël, wiens naam Beltsazar was:
"Zijt gij machtig mij bekend te maken den droom, dien ik gezien heb,
en zijne uitlegging?"

27 Daniël antwoordde voor den koning en zeide:
"De verborgenheid, die de koning eischt, kunnen
de wijzen,
de sterrenkijzers,
de tovenaars *en*
de waarzeggers den koning niet te kennen geven:

28 maar daar is een God in den hemel,
die verborgenheden openbaart:
die heeft den koning Nebukadnezar bekend gemaakt,
wat er geschieden zal in het laatste der dagen.
Uw droom en de gezichten uws hoofds op uw leger zijn deze:

29 Gij, o koning, op uw leger zijnde,
klommen uwe gedachten op, wat hierna geschieden zoude:
en Hij, die verborgen dingen openbaart,
heeft u te kennen gegeven wat er geschieden zal.

30 Mij nu, mij is de verborgenheid geopenbaard,
niet door de wijsheid,
die in mij zij boven alle levenden,

maar dáárom,
opdat men den koning de uitlegging zoude bekend maken,
en opdat gij de gedachten uws harten zoudt weten.

31 Gij, o koning, zaagt,
en zie,
er was een groot beeld
(dit beeld was treffelijk
en deszelfs glans was uitnemend)
staande tegen u over,
en zijne gedaante was schrikkelijk.

32 Het hoofd van dit beeld was van zuiver goud,
zijne borst en zijne armen van zilver,
zijne buik en zijn dijnen van koper,

33 zijne schenkelen van ijzer,
zijne voeten eensdeels van ijzer en eensdeels van leem.

34 *Dit* zaagt gij,
totdat er een steen afgehouden werd zonder handen,
die sloeg dat beeld aan zijne voeten van ijzer en leem,
en vermaalde ze.

35 Toen werden te zamen vermaald het ijzer,
leem,
koper,
zilver en
goud,
en zij werden gelijk kaf van de dorschvloeren des zomers
en de wind nam ze weg,
en daar werd geen plaats voor dezelve gevonden;
maar de steen, die het beeld geslagen heeft,
werd tot eenen grooten berg,
alzo dat hij de geheele aarde vervulde.

36 Dit is de droom;
zijne uitlegging nu zullen wij voor den koning zeggen.

37 Gij, o koning, zijt een koning der koningen;
want de God des hemels heeft u een koninkrijk,
macht en sterkte en eer gegeven;

38 en overal waar menschenkinderen wonen,
heeft Hij de beesten des velds en de vogelen des hemels in uwe hand gegeven,
en Hij heeft u gesteld tot een heerscher over alle dezelve;
gij zijt dat gouden hoofd.

39 En na u zal een ander koninkrijk opstaan,
lager dan het uwe;
daarna een ander, het derde koninkrijk, van koper,
hetwelk heerschen zal over de geheele aarde.

40 En het vierde koninkrijk zal hard zijn gelijk ijzer,
aangezien het ijzer alles vermaalt en vergruist:
gelijk nu het ijzer, dat dit alles verbreekt,
alzo zal het vermalen en verbreken.

41 En dat gij gezien hebt de voeten en de teenen
ten deele van pottenbakkers leem
en ten deele van ijzer:
dat zal een gedeeld koninkrijk zijn,
doch daar zal van des ijzers vastigheid zijn,
ten welken aanzien gij gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem;

42 en de teenen der voeten ten deele ijzer en ten deele leem;
dat koninkrijk zal ten deele hard zijn en ten deele broos.

43 En dat gij gezien hebt, ijzer vermengd met modderig leem:
zij zullen zich *wel* door menschelijk zaad vermengen,
maar zij zullen de één aan den ander niet hechten,

- gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt.
- 44 Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels
een koninkrijk verwekken,
dat in eeuwigheid niet zal verstoord worden,
en dat koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden:
het zal alle die koninkrijken vermalen en te niet doen,
maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.
- 45 Daarom hebt gij gezien,
dat uit den berg een steen zonder handen afgehouwen is geworden,
die het ijzer,
koper,
leem,
zilver
en goud vermaalde:
de groote God heeft den koning bekend gemaakt wat hierna geschieden zal;
de droom nu is gewis,
en zijne uitlegging is zeker."
- 46 Toen viel de koning Nebukadnezar op zijn aangezicht
en aanbad Daniël,
en hij zeide dat men hem *met* spijsoffer en liefelijk reukwerk
een drankoffer zoude doen.
- 47 De koning antwoordde Daniël
en zeide:
"Het is de waarheid,
dat ulieder God een God der goden is
en een Heer der koningen,
en Die de verborgenheden openbaart,
dewijl gij deze verborgenheid hebt kunnen openbaren."
- 48 Toen maakte de koning Daniël groot,
en hij gaf hem vele groote geschenken;
en hij stelde hem tot een heerscher over het gansche landschap van Babel,
en tot een overste der overheden over alle de wijzen van Babel.
- 49 Toen verzocht Daniël van den koning;
en hij stelde Sadrach, Mesach en Abednego
over de bediening van het landschap van Babel;
maar Daniël *bleef* aan de poort des konings.

3

De drie jongelingen in den vurigen oven:

- 1 De koning Nebukadnezar maakte een beeld van goud,
welks hoogte was zestig ellen,
zijne breedte zes ellen;
hij richtte het op in het dal Dura,
in het landschap van Babel.
- 2 En de koning Nebukadnezar zond heen om te verzamelen de stadhouders,
de overheden
en de landvoogden,
de wethouders,
de schatmeesters,
de raadsheren,
de ambtlieden,
en alle de bewindvoerders der landschappen,
dat zij komen zouden tot de inwijding van het beeld,
hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht.
- 3 Toen verzamelden zich de stadhouders,
de overheden,
de landvoogden,

- de wethouders,
de schatmeesters,
de raadsheeren,
de ambtlieden,
en alle de bewindvoerders der landschappen tot inwijding van het beeld,
 hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht;
en zij stonden voor het beeld,
 dat Nebukadnezar opgericht had.
- 4 En een heraut riep met kracht:
"Men zegt u áán, gij volken,
gij natiën en tongen,
- 5 ten tijde als gij hooren zult het geluid des hoorns,
der pijp,
der citer,
der vedel,
des psalters,
des accoordgezangs,
en allerlei soorten van muziek,
zoo zult gijlieden nedervallen en aanbidden het gouden beeld,
hetwelk de koning Nebukadnezar heeft opgericht;
- 6 en wie niet nedervalt en aanbidt,
die zal terzelfder ure in het midden
 van den oven des brandenden vuurs geworpen worden."
- 7 Daarom op dien tijd,
als alle de volken hoorden het geluid des hoorns,
der pijp,
der citer,
der vedel,
der psalters,
en allerlei soorten van muziek,
alle volken, natiën en tongen nedervallende,
aanbaden het gouden beeld,
hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht.
- 8 Daarom naderden juist terzelfder tijd Chaldeeusche mannen,
die de Joden openlijk beschuldigden;
- 9 zij antwoordden en zeiden tot den koning Nebukadnezar:
"O koning, leef in eeuwigheid.
- 10 Gij, o koning, hebt een bevel gegeven,
dat alle menschen, die hooren zouden het geluid des hoorns,
der pijp,
der citer,
der vedel,
der psalters
en des accoordgezag,
en allerlei soorten van muziek,
nedervallen,
en het gouden beeld aanbidden zouden;
- 11 en wie niet nederviel en aanbad,
die zoude in het midden
 van den oven des brandenden vuurs geworpen worden.
- 12 Daar zijn Joodsche mannen,
die gij over de bediening van het landschap Babel gesteld hebt,
Sadrach, Mesach en Abednego;
deze mannen, o koning, hebben op u geen acht gesteld,
uwe goden eeren zij niet,
en zij bidden het gouden beeld niet aan,
hetwelk gij opgericht hebt."
- 13 Toen zeide Nebukadnezar in toorn en grimmigheid,

- dat men Sadrach, Mesach en Abednego voorbrengen zoude:
toen werden die mannen voor den koning gebracht.
- 14 Nebukadnezar antwoordde en zeide tot hen:
"Is het met opzet, Sadrach, Mesach en Abednego,
dat gijlieden mijne goden niet eert
en het gouden beeld, dat ik opgericht heb, niet aanbidt?
- 15 Nu dan, zoo gijlieden gereed zijt,
dat gij ten tijde als gij hooren zult het geluid des hoorns,
der pijp,
der citer,
der vedel,
der psalters
en des acoordgezangs,
en allerlei soort van muziek,
nedervalt en aanbidt het beeld,
dat ik gemaakt heb, *zoo is 't wel*;
maar zoo gijlieden het niet aanbidt,
terzelfder ure zult gijlieden geworpen worden
in het midden van den oven des brandenden vuurs;
en wie is de God,
Die ulieden uit mijne handen verlossen zoude?"
- 16 Sadrach, Mesach en Abednego antwoordden
en zeiden tot den koning Nebukadnezar:
"Wij hebben niet van noode u op deze zaken te antwoorden.
- 17 Zal 't zoo zijn,
onze God, Dien wij eeren,
is machtig ons te verlossen uit den oven des brandenden vuurs,
en Hij zal *ons* uit uwe hand, o koning, verlossen.
- 18 Maar zoo niet,
u zij bekend, o koning,
dat wij uwe goden niet zullen eeren,
noch het gouden beeld, dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden."
- 19 Toen werd Nebukadnezar vol grimmigheid,
en de gedaante zijns aangezichts veranderde
tegen Sadrach, Mesach en Abednego;
hij antwoordde en zeide, dat men den oven zevenmaal meer heet maken zoude
dan men dien placht heet te maken;
- 20 en tot de sterkste mannen van kracht,
die in zijn heir waren,
zeide hij,
dat zij Sadrach, Mesach en Abednego binden zouden,
om hen te werpen in den oven des brandenden vuurs.
- 21 Toen werden die mannen gebonden in hunne mantels,
hunne broeken en hunne hoeden,
en hunne *andere* kleederen,
en zij wierpen hen in het midden van den oven des brandenden vuurs.
- 22 Daarom dan,
dewijl het woord des konings aandreef,
en de oven zeer heet was,
zoo hebben de vonken des vuurs die mannen,
die Sadrach, Mesach en Abednego opgeheven hadden,
gedood.
- 23 Maar *als* die drie mannen,
Sadrach, Mesach en Abednego,
in het midden van den oven des brandenden vuurs gebonden zijnde,
gevallen waren,
- 24 toen ontzette zich de koning Nebukadnezar,
en hij stond op in haast,

- antwoordde en zeide tot zijne raadslieden:
"Hebben wij niet drie mannen
in het midden des vuurs gebonden zijnde, geworpen?"
Zij antwoordden en zeiden tot den koning:
"t Is gewis, o koning."
25 Hij antwoordde en zeide:
"Zie,
ik zie vier mannen los wandelen in het midden des vuurs,
en daar is geen verderf aan hen;
en de gedaante des vierden is gelijk van eenen zoon der goden."
26 Toen naderde Nebukadnezar tot de deur van den oven des brandenden vuurs,
antwoordde,
en sprak:
"Gij Sadrach, Mesach en Abednego,
gij knechten des allerhoogsten Gods,
gaat uit
en komt hier."
Toen gingen Sadrach, Mesach en Abednego uit het midden des vuurs.
27 Toen vergaderden zich de stadhouders,
de overheden en de landvoogden,
en de raadsheeren des konings,
deze mannen beziende,
omdat het vuur over hunne lichamen niet geheerscht had,
en dat het haar huns hoofds niet verbrand was
en hunne mantels niet veranderd waren,
ja dat de reuk des vuurs daardoor niet gegaan was.
28 Nebukadnezar antwoordde en zeide:
"Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego,
die zijnen Engel gezonden
en zijne knechten verlost heeft,
die op Hem vertrouwd hebben,
en des konings woord veranderd,
en hunne lichamen overgegeven hebben,
opdat zij geenen god eerden,
noch aanbaden dan hunnen God.
29 Daarom wordt van mij een bevel gegeven,
dat alle volk, natie en tong,
die lastering spreekt tegen den God van Sadrach, Mesach en Abednego,
in stukken gehouwen worde,
en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde;
want daar is geen andere God,
die alzóó verlossen kan."
30 Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abednego voorspoedig
in het landschap van Babel.

4

Nieuwe droom van Nebukadnezar:

- 1 De koning Nebukadnezar aan alle volken, natiën en tongen,
die op den ganschen aardbodem wonen:
uw vrede worde vermenigvuldigd.
- 2 Het behaagt mij te verkondigen de teekenen en wonderen,
die de Allerhoogste God aan mij gedaan heeft.
- 3 Hoe groot zijn Zijne teekenen
en hoe machtig Zijne wonderen,
Zijn rijk is een eeuwig rijk
en Zijne heerschappij is van geslacht tot geslacht.
- 4 Ik Nebukadnezar, gerust zijnde in mijn huis,

5 en in mijn paleis groenende,
zag een droom, die mij vervaarde,
en de gedachten, die ik op mijn bed had
en de gezichten mijns hoofds, beroerden mij.

6 Daarom is er een bevel van mij gesteld,
dat men voor mij zoude inbrengen alle de wijzen van Babel,
opdat zij mij de uitlegging van dien droom zouden bekend maken.

7 Toen kwamen in de tovenaars,
de sterrenkijkers,
de Chaldeën
en de waarzeggers;
en ik zeide den droom voor hen,
maar zij maakten mij zijne uitlegging niet bekend;

8 totdat ten laatste Daniël voor mij inkwam,
wiens naam Beltsazar is,
naar den naam mijns gods,
in wien ook de geest der heilige goden is;
en ik vertelde den droom voor hem, *zeggende*:

9 "Beltsazar,
gij overste der tovenaars,
dewijl ik weet,
dat de geest der heilige goden in u is,
en geen verborgenheid u zwaar is,
zoo zeg de gezichten mijns drooms,
dien ik gezien heb,
te weten zijne uitlegging.

10 De gezichten nu mijns hoofds op mijn leger waren *deze*:
ik zag,
en zie,
daar was een boom in het midden der aarde,
en zijne hoogte was groot:

11 de boom werd groot en sterk,
en zijne hoogte reikte aan den hemel,
en hij werd gezien tot aan het einde der gansche aarde.

12 Zijn loof was schoon
en zijne vruchten waren vele,
en daar was spijze aan denzelve voor allen;
onder hem vond het gedierte des velds schaduw,
en de vogelen des hemels woonden in zijn takken,
en alle vleesch werd daarvan gevoed.

13 Ik zag *verder* in de gezichten mijns hoofds op mijn leger,
en zie,
een wachter,
namelijk een heilige,
kwam af van den hemel,

14 roepende met kracht,
en aldus *zeggende*:
'Houwt dien boom af
en kapt zijne takken af,
stroopt zijn loof af
en verstroot zijne vruchten,
dat de dieren van onder hem wegzwerfen
en de vogelen van zijne takken;

15 doch laat den stam *met* zijne wortels in de aarde,
en met eene ijzeren en koperen band in het teedere gras des velds;
en laat hij in den dauw des hemels nat gemaakt worden,
en zijn deel zij met het gedierte in het kruid der aarde.

16 Zijn hart worde veranderd,

dat het geens menschen *hart* meer zij,
en hem worde eens beesten hart gegeven,
en laat zeven tijden over hem voorbijgaan.

17 Deze zaak is in het besluit der wachters,
en deze begeerte is in het woord der heiligen;
opdat de levenden bekennen,
dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der menschen,
en geeft ze aan wien Hij wil,
ja, zet daarover den laagste onder de menschen.'

18 Dezen droom heb ik, koning Nebukadnezar, gezien;
gij nu, Beltsazar, zeg de uitlegging van dien,
dewijl alle de wijzen mijns koninkrijks mij de uitlegging niet hebben kunnen bekend maken,
maar gij kunt wel,
dewijl de geest der heilige goden in u is."

19 Toen ontzette zich Daniël wiens naam Beltsazar is,
bijna een uur lang,
en zijne gedachten beroerden hem.
De koning antwoordde
en zeide:
"Beltsazar, laat u de droom en zijne uitlegging niet beroeren."
Beltsazar antwoordde
en zeide:
"Mijn heer, de droom *wedervare* uwe hateren,
en zijne uitlegging uwe wederpartijders.

20 De boom, dien gij gezien hebt,
die groot en sterk geworden was,
en wiens hoogte tot aan den hemel reikte,
en die over het gansche aardrijk gezien werd,

21 en wiens loof schoon
en wiens vruchten vele waren,
en waar spijze aan was voor allen,
onder wien het gedierte des velds woonde,
en in wiens takken de vogelen des hemels nestelden,

22 — dat zijt gij, o koning,
die groot en sterk zijt geworden;
want uwe grootheid is zóó gewassen,
dat zij reikt aan den hemel,
en uwe heerschappij aan het einde des aardrijks.

23 Dat nu de koning eenen wachter,
namelijk eenen heilige,
gezien heeft van den hemel afkomende,
die zeide:
'Houwt dezen boom af
en verderft hem,
doch laat den stam *met* zijne wortels in de aarde,
en met eenen ijzeren en koperen band in het teedere gras des velds,
en in den dauw des hemels nat gemaakt worde,
en dat zijn deel zij met het gedierte des velds,
totdat er zeven tijden over hem voorbijgaan':

24 dit is de beduiding, o koning,
en dit is een besluit des Allerhoogsten,
hetwelk over mijnen heer den koning komen zal:

25 te weten,
men zal u van de menschen verstooten,
en met het gedierte des velds zal uwe woning zijn,
en men zal u kruid als den ossen te smaken geven,
en gij zult van den dauw des hemels nat gemaakt worden,
en daar zullen zeven tijden over u voorbijgaan:

- totdat gij bekend,
dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der menschen,
en ze geeft wien Hij wil.
- 26 Dat er ook gezegd is,
dat men den stam *met* de wortels van dien boom laten zoude:
– uw koninkrijk zal u bestendig zijn,
nadat gij zult bekend hebben,
dat de hemel heerscht.
- 27 Daarom, o koning, laat mijn raad u behagen,
en breek uwe zonden af door gerechtigheid,
en uwe ongerechtigheden door genade te bewijzen aan de ellendigen:
of er verlenging van uwen vrede mocht wezen."
- 28 Dit alles overkwam den koning Nebukadnezar.
- 29 *Want* op het einde van twaalf maanden,
toen hij op het koninklijk paleis van Babel wandelde,
30 sprak de koning
en zeide:
"Is dit niet het groote Babel,
dat ik gebouwd heb tot een huis des koninkrijks,
door de sterkte mijner macht
en ter eere mijner heerlijkheid?"
- 31 Dit woord nog zijnde in des konings mond,
viel er eene stem uit den hemel:
"U, o koning Nebukadnezar, wordt gezegd:
'Het koninkrijk is van u gegaan;
32 en men zal u uit de menschen verstooten,
en uwe woning zal bij de beesten des velds zijn;
men zal u gras te smaken geven als den ossen,
en daar zullen zeven tijden over u voorbijgaan:
totdat gij bekent,
dat de Allerhoogste over de koninkrijken der menschen heerschappij heeft,
en dat Hij ze geeft aan wien Hij wil."
- 33 Terzelfder ure werd dat woord volbracht aan Nebukadnezar;
want hij werd uit de menschen verstooten,
en hij at gras als de ossen,
en zijn lichaam werd van den dauw des hemels nat gemaakt,
totdat zijn haar wies als der arenden *vederen*,
en zijne nagelen als der vogelen.
- 34 Ten einde dezer dagen nu hief ik, Nebukadnezar, mijne oogen op ten hemel,
want mijn verstand kwam weder in mij;
en ik loofde den Allerhoogste,
en ik prees
en verheerlijkte den Eeuwiglevende,
omdat Zijne heerschappij is eene eeuwige heerschappij,
en Zijn koninkrijk is van geslachte tot geslachte;
- 35 en alle inwoners der aarde zijn als niets geacht,
en Hij doet naar Zijnen wil met het heil des hemels
en de inwoners der aarde,
en daar is niemand, die Zijne hand afslaan
of tot Hem zeggen kan:
"Wat doet Gij?"
- 36 Terzelfder tijd kwam mijn verstand weder in mij:
ook kwam de heerlijkheid Mijns Koninkrijks,
Mijne majesteit
en Mijn glans weder op mij,
en mijne raadsheeren en mijne geweldigen zochten mij,
en ik werd in mijn koninkrijk bevestigd,
en mij werd groter heerlijkheid toegevoegd.

37 Nu prijs ik, Nebukadnezar,
en verhoog
en verheerlijk ik den Koning des hemels,
omdat alle Zijne werken waarheid
en Zijne paden gericht zijn,
en Hij is machtig te vernederen degenen,
die in hoogmoed wandelen.

5

Het feestmaal van Belsazar:

1 De koning Belsazar maakte een grooten maaltijd voor zijne duizend geweldigen,
en hij dronk wijn voor die duizend.

2 Als Belsazar den wijn geproefd had,
zeide hij,
dat men de gouden en zilveren vaten voorbrengen zoude,
die zijn vader Nebukadnezar uit den tempel,
die te Jeruzalem geweest was,
weggevoerd had;
opdat de koning en zijne geweldigen,
zijne vrouwen en zijne bijwijven uit dezelve dronken.

3 Toen bracht men vóór de gouden vaten,
die men uit den tempel van het huis Gods, die te Jeruzalem geweest was,
weggevoerd had,
en de koning en zijne geweldigen,
zijne vrouwen en zijne bijwijven dronken daaruit;

4 ze dronken den wijn,
en prezen de gouden en de zilveren,
de koperen, de ijzeren,
de houten en de steenen goden.

5 Terzelfder ure kwamen daar vingers van eens menschen hand voort,
die schreven tegenover den kandelaar,
op de kalk van den wand van het koninklijk paleis,
en de koning zag het deel der hand, die daar schreef.

6 Toen veranderde zich de glans des konings,
en zijne gedachten verschrikten hem,
en de banden zijner lendenen werden los,
en zijne knieën stieten tegen elkander aan;

7 *zoodat* de koning met kracht riep,
dat men de sterrenkijzers, de Chaldeëen en de waarzeggers inbrengen zoude,
en de koning antwoordde en zeide tot de wijzen van Babel:
"Alle man,
die dit schrift lezen
en deszelfs uitlegging mij te kennen zal geven,
die zal met purper gekleed worden,
met eene gouden keten om zijnen hals,
en hij zal de derde heerscher in dit koninkrijk zijn."

8 Toen kwamen alle de wijzen des konings in;
maar zij konden dit schrift niet lezen,
noch den koning deszelfs uitlegging bekend maken.

9 Toen verschrikte de koning Belsazar zeer,
en zijn glans werd aan hem veranderd,
en zijne geweldigen werden verbaasd.

10 Om deze woorden des konings en zijner geweldigen ging de koningin in het huis des maaltijds;
de koningin sprak
en zeide:
"O koning, leef in eeuwigheid:
laat uwe gedachten u niet verschrikken

- 11 en uw glans niet veranderd worden;
daar is een man in uw koninkrijk,
in wien de geest der heilige goden is;
want in de dagen uws vaders is bij hem gevonden
licht
en verstand
en wijsheid,
gelijk de wijsheid der goden is:
daarom stelde hem de koning Nebukadnezar, uw vader,
tot een overste der tovenaars,
der sterrenkijkers,
der Chaldeëen
en der waarzeggers,
uw vader, o koning;
- 12 omdat een voortreffelijke geest
en wetenschap
en verstand van een die droomen uitlegt,
en der verklaring van raadselen,
en van een die knopen ontbindt,
gevonden werd in hem,
in Daniël,
dien de koning den naam Beltsazar gaf:
laat nu Daniël geroepen worden,
die zal de uitlegging te kennen geven."
- 13 Toen werd Daniël voor den koning ingebracht.
De koning antwoordde
en zeide tot Daniël:
"Zijt gij die Daniël,
een uit de gevankelijk weggevoerden van Juda,
die de koning, mijn vader, uit Juda gebracht heeft?
- 14 Ik heb toch van u gehoord,
dat de geest der goden in u is,
en dat er licht
en verstand
en voortreffelijke wijsheid in u gevonden wordt.
- 15 Nu, zoo zijn vóór mij ingebracht
de wijzen
en de sterrenkijkers,
om dit schrift te lezen
en deszelfs uitlegging mij bekend te maken,
maar zij kunnen de uitlegging dezer woorden niet te kennen geven.
- 16 Doch van u heb ik gehoord,
dat gij uitleggingen kunt geven
en knopen ontbinden;
nu, indien gij dit schrift zult kunnen lezen
en deszelfs uitlegging mij bekend maken,
zult gij met purper bekleed worden,
met eene gouden keten om uwen hals,
en gij zult de derde heerscher in mijn koninkrijk zijn."
- 17 Toen antwoordde Daniël
en zeide voor den koning:
"Heb uwe gaven voor u zelven
en geef uwe vereeringen aan een ander:
ik zal nochtans het schrift voor den koning lezen,
en de uitlegging zal ik hem bekend maken.
- 18 Wat u aangaat, o koning,
de allerhoogste God heeft uwen vader Nebukadnezar
het koninkrijk en grootheid,

- 19 en eer en heerlijkheid gegeven;
en vanwege de grootheid,
die Hij hem gegeven had,
beefden en sidderden alle volkeren, natiën en tongen voor hem:
wien hij wilde, doodde hij,
en wien hij wilde, behield hij in het leven,
en wien hij wilde, verhoogde hij,
en wien hij wilde, vernederde hij.
- 20 Maar toen zijn hart zich verhief,
en zijn geest zich verhardde ter hoovaardij,
werd hij van den troon zijns koninkrijks afgestooten,
en men nam de eer van hem weg;
- 21 en hij werd van de kinderen der menschen verstooten,
en zijn hart werd den beesten gelijk gemaakt,
en zijne woning was bij de woudezels;
men gaf hem gras te smaken gelijk den ossen,
en zijn lichaam werd van den dauw des hemels nat gemaakt:
totdat hij bekende, dat God, de Allerhoogste, Heerscher is over de koninkrijken der menschen,
en over dezelve stelt wien Hij wil.
- 22 En gij Belsazar, zijn zoon, hebt uw hart niet vernederd,
alhoewel gij dit alles wèl geweten hebt;
- 23 maar gij hebt u verheven tegen den Heere des hemels,
en men heeft de vaten van Zijn huis vóór u gebracht,
en gij en uwe geweldigen,
uwe vrouwen en uwe bijwijven hebben wijn uit dezelve gedronken;
en de goden van zilver en goud,
koper, ijzer, hout en steen,
die niets zien,
noch hooren,
noch weten,
hebt gij geprezen,
maar dien God,
in Wiens hand uw adem is
en bij Wien alle uwe paden zijn,
hebt gij niet verheerlijkt:
- 24 – toen is dat deel der hand van Hem gezonden
en dit schrift geteekend geworden;
- 25 dit nu is het schrift,
dat daar geteekend is:
MENE MENE TEKEL UFARSIN.
- 26 Dit is de uitlegging dezer woorden:
MENE: God heeft uw koninkrijk geteld
en Hij heeft het voleind;
- 27 TEKEL: gij zijt in weegschalen gewogen
en gij zijt te licht gevonden;
- 28 PERES: uw koninkrijk is verdeeld
en het is den Meden en den Perzen gegeven.
- 29 Toen beval Belsazar,
en zij bekleedden Daniël met purper,
met eene gouden keten om zijnen hals;
en zij riepen overluid van hem,
dat hij de derde heerscher in het koninkrijk was.
- 30 In dienzelfden nacht werd Belsazar, der Chaldeën koning, gedood.

6

Daniël in den leeuwenkuil:

- 1 Darius de Mediër ontving het koninkrijk omtrent tweeënzestig jaren oud zijnde.

2 *En* het dacht Daríus goed,
dat hij over het koninkrijk stelde honderd en twintig stadhouders,
die over het gansche koninkrijk zijn zouden;

3 en over dezelve drie vorsten,
van welke Daniël de eerste zijn zoude,
welken de stadhouders zelve zouden rekenschap geven,
opdat de koning geen schade leed.

4 Toen overtrof deze Daniël de vorsten en de stadhouders,
daarom dat een voortreffelijker geest in hem was;
en de koning dacht hem te stellen over het geheele koninkrijk.

5 Toen zochten de vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden
tegen Daniël vanwege het koninkrijk;
maar zij konden geen gelegenheid noch misdaad vinden,
dewijl hij getrouw was
en geen vergrijp noch misdaad in hem gevonden werd.

6 Toen zeiden die mannen:
"Wij zullen tegen dezen Daniël geen gelegenheid vinden,
tenzij dat wij tegen hem *iets* vinden in de wet zijns Gods."

7 Zoo kwamen deze vorsten en de stadhouders met hoopen tot den koning
en zeiden aldus tot hem:
"O koning Daríus,
leef in eeuwigheid.

8 Alle de vorsten des rijks,
de overheden en stadhouders,
de raadsheeren en landvoogden hebben gezamenlijk beraadslaagd,
eene koninklijke ordinantie te stellen
en een sterk gebod te maken,
dat al wie in dertig dagen een verzoek doen zal van eenigen god of mensch,
behalve van u, o koning,
in den kuil der leeuwen zal geworpen worden.

9 Nu, o koning,
gij zult een gebod bevestigen
en een geschrift teekenen,
dat niet veranderd worde,
naar de wet der Meden en de Perzen,
die niet mag herroepen worden."

10 Daarom teekende de koning Daríus dat geschrift en gebod.

11 Toen nu Daniël verstond,
dat dit geschrift geteekend was,
ging hij in zijn huis,
(hij nu had in zijne opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan),
en hij knielde driemaal 's daags op zijne knieën,
en hij bad
en deed belijdenis voor zijnen God,
ganschelijk gelijk hij vóór dezen gedaan had.

12 Toen kwamen die mannen met hoopen,
en zij vonden Daniël biddende en smeekende voor zijnen God.

13 Toen kwamen zij nader
en spraken voor den koning van het gebod des konings:
"Hebt gij niet een gebod geteekend,
dat alle man,
die in dertig dagen van eenigen god of mensch *iets* verzoeken zoude,
behalve van u, o koning,
in den kuil der leeuwen zoude geworpen worden?"
De koning antwoordde en zeide:
"Het is een vast woord,
naar de wet der Meden en Perzen,
die niet mag herroepen worden."

- 14 Toen antwoordden zij
en zeiden voor den koning:
"Daniël, één van de gevankelijk weggevoerden uit Juda, heeft, o koning,
op u geen acht gesteld
noch op het gebod, dat gij geteekend hebt,
maar hij bidt op drie tijden 's daags zijn gebed."
- 15 Toen de koning deze rede hoorde,
was hij zeer bedroefd bij zichzelf,
en hij stelde het hart op Daniël om hem te verlossen,
ja, tot den ondergang der zon toe bemoeide hij zich om hem te redden.
- 16 Toen kwamen die mannen met hopen tot den koning,
en zij zeiden tot den koning:
"Weet, o koning,
dat der Meden en der Perzen wet is,
dat geen gebod noch ordinantie,
die de koning verordend heeft,
mag veranderd worden."
- 17 Toen beval de koning
en zij brachten Daniël voor
en wierpen *hem* in den kuil der leeuwen;
en de koning antwoordde en zeide tot Daniël:
"Uw God, Dien gij geduriglijk eert,
Die verlosse u."
- 18 En daar werd een steen gebracht
en op den mond des kuils gelegd;
en de koning verzegelde denzelfen met zijnen ring
en met den ring zijner geweldigen,
opdat de wil aangaande Daniël niet zoude veranderd worden.
- 19 Toen ging de koning naar zijn paleis,
en overnachtte nuchteren,
en liet geen vreugdespel voor zich brengen,
en zijn slaap week verre van hem.
- 20 Toen stond de koning in den vroegen morgenstond met het licht op,
en hij ging met haast heen tot den kuil der leeuwen.
- 21 Als hij nu tot den kuil genaderd was,
riep hij tot Daniël met eene droeve stem;
de koning antwoordde
en zeide tot Daniël:
"O Daniël,
gij knecht des levenden Gods,
heeft ook uw God, dien gij geduriglijk eert,
u van de leeuwen kunnen verlossen?"
- 22 Toen sprak Daniël tot den koning:
"O koning, leef in eeuwigheid:
23 mijn God heeft Zijnen Engel gezonden,
en Hij heeft den muil der leeuwen toegesloten,
dat zij mij niet beschadigd hebben,
omdat voor Hem onschuld in mij gevonden is;
ook heb ik, o koning, tegen u geen misdaad gedaan."
- 24 Toen werd de koning bij zichzelf zeer vroolijk,
en zeide,
dat men Daniël uit den kuil trekken zoude.
Toen Daniël uit den kuil opgetrokken was,
zoo werd er geen schade aan hem gevonden,
dewijl hij in zijnen God geloofd had.
- 25 Toen beval de koning,
en zij brachten die mannen voor,
die Daniël overluid beschuldigd hadden,

- en zij wierpen in den kuil der leeuwen hen,
hunne kinderen en hunne vrouwen,
en zij kwamen niet op den grond des kuils,
of de leeuwen heerschten over hen,
zij vermorzelden ook alle hunne beenderen.
- 26 Toen schreef de koning Daríus aan alle volkeren, natiën en tongen,
die op de gansche aarde woonden:
"Uw vrede worde vermenigvuldigd.
- 27 Van mij is een bevel gegeven,
dat men in de gansche heerschappij mijns koninkrijks beve en siddere
voor het aangezicht van den God Daniëls;
want Hij is de levende God,
en bestendig in eeuwigheden,
en Zijn koninkrijk is niet verderfelijk,
en Zijne heerschappij is tot den einde toe;
- 28 Hij verlost en redt,
en Hij doet teekenen en wonderen in den hemel en op de aarde;
die heeft Daniël uit het geweld der leeuwen verlost."
- 29 Deze Daniël nu had voorspoed in het koninkrijk van Daríus
en in het koninkrijk van Kores, den Perziaan.

7

Daniëls droom van de vier dieren:

- 1 In het eerste jaar van Belsazar,
den koning van Babel,
zag Daniël eenen droom
en gezichten zijns hoofds op zijn leger;
toen schreef hij dien droom
en hij zeide de hoofdsom der zaken.
- 2 Daniël antwoordde
en zeide:
"Ik zag in mijn gezicht, bij nacht,
en zie,
de vier winden des hemels braken voort op de groote zee.
- 3 En daar klommen vier groote dieren òp uit de zee,
het één van het ander verscheiden;
- 4 het eerste was als een leeuw,
en het had arendsvleugelen;
ik zag toe,
totdat zijne vleugelen uitgeplukt waren,
en het werd van de aarde opgeheven,
en op de voeten gesteld als een mensch,
en aan hetzelfde werd eens menschen hart gegeven.
- 5 Daarna, zie, het andere dier, het tweede,
was gelijk een beer,
en stelde zich aan de ééne zijde,
en het had drie ribben in zijnen muil tusschen zijne tanden;
en men zeide aldus tot hetzelfde:
'Sta op, eet veel vleesch.'
- 6 Daarna zag ik,
en zie,
daar was een ander *dier*,
gelijk een luipaard,
en het had vier vleugels eens vogels op zijnen rug,
ook had dat dier vier hoofden,
en aan hetzelfde werd de heerschappij gegeven.
- 7 Daarna zag ik in de nachtgezichten,

- en zie,
het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk en zeer sterk,
en het had groote ijzeren tanden,
het at en verbrijzelde,
en vertrad het overige met zijne voeten;
en het was verschillend van alle de dieren,
die vóór hetzelfde geweest waren;
en het had tien hoornen.
- 8 Ik gaf acht op de hoornen,
en zie,
een andere kleine hoorn kwam op tusschen dezelve,
en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelve;
en zie,
in dien hoorn waren oogen als menschenoogen,
en een mond groote dingen sprekende.
- 9 *Dit zag ik,*
totdat er tronen gezet werden,
en de Oude van dagen Zich zette,
Wiens kleed wit was als de sneeuw,
en het haar Zijns hoofds als zuivere wol;
zijn troon was vuurvonken,
deszelfs raderen een brandend vuur;
- 10 eene vurige rivier vloeide
en ging van voor Hem uit,
duizend maal duizenden dienden Hem,
en tienduizendmaal tienduizenden stonden vóór Hem:
het gericht zette zich
en de boeken werden geopend.
- 11 Toen zag ik toe vanwege de stem der groote woorden,
welke die hoorn sprak;
ik zag toe,
totdat het dier gedood
en zijn lichaam verdaan werd
en overgegeven om door het vuur verbrand te worden;
- 12 en aangaande de overige dieren,
men nam hunne heerschappij weg,
want verlenging van het leven was hun gegeven tot tijd en stonde toe.
- 13 *Voorts zag ik in de nachtgezichten,*
en zie,
daar kwam een met de wolken des hemels,
als eens menschen zoon,
en hij kwam tot den Oude van dagen,
en zij deden hem voor denzelve naderen;
- 14 en hem werd gegeven
heerschappij
en eer
en het koninkrijk,
dat hem alle volkeren, natiën en tongen eeren zouden;
zijne heerschappij is eene eeuwige heerschappij,
die niet vergaan zal,
en zijn koninkrijk zal niet verdorven worden.
- 15 Mij, Daniël, werd mijn geest doorstoken in het midden van het lichaam,
en de gezichten mijns hoofds verschrikten mij.
- 16 Ik naderde tot een dergenen,
die daar stonden,
en verzocht van hem de zekerheid over dit alles;
en hij zeide ze mij,
en gaf mij de uitlegging dezer zaken te kennen.

- 17 Deze groote dieren die vier zijn,
zijn vier koningen,
die uit de aarde opstaan zullen.
- 18 Maar de heiligen der hooge *plaatsen* zullen dat koninkrijk ontvangen,
en zij zullen het rijk bezitten tot in der eeuwigheid,
ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.
- 19 Toen wenschte ik naar de waarheid aangaande het vierde dier,
hetwelk verschillend was van alle de andere,
zeer gruwelijk,
welks tanden van ijzer waren,
en zijne klauwen van koper,
het at,
het verbrijzelde,
en vertrad het overige met zijne voeten;
- 20 en aangaande de tien hoornen,
die op zijn hoofd waren,
en den anderen, die opkwam,
en voor welken er drie afgevallen waren,
namelijk dien hoorn,
die oogen had en een mond,
die groote dingen sprak,
en wiens aanzien grooter was dan zijner metgezellen:
- 21 ik had gezien,
dat die hoorn krijg voerde tegen de heiligen,
en dat hij die overmocht,
- 22 totdat de Oude van dagen kwam,
en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hooge *plaatsen*,
en dat de bestemde tijd kwam,
dat de heiligen het rijk bezaten.
- 23 Hij zeide aldus:
'Het vierde dier zal het vierde rijk op aarde zijn,
dat verschillend zal zijn van alle die rijken;
en het zal de gansche aarde opeten,
en het zal dezelve vertreden,
en het zal ze verbrijzelen.
- 24 Wat nu aangaat de tien hoornen,
uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan;
en een ander zal na hen opstaan,
en die zal verschillend zijn van de vorigen,
en hij zal drie koningen vernederen;
- 25 en hij zal woorden spreken tegen den Allerhoogste,
en hij zal de heiligen der hooge *plaatsen* verstoren,
en hij zal meenen de tijden en de wet te veranderen,
en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden
tot eenen tijd en tijden en een gedeelte eens tijds.
- 26 Daarna zal het gericht zitten,
en men zal zijne heerschappij wegnemen,
hem verdelgende
en verdoende tot den einde toe.
- 27 Maar het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken
onder den ganschen hemel zal gegeven worden
aan het volk der heiligen der hooge *plaatsen*,
welks rijk een eeuwig rijk zal zijn,
en alle heerschappijen zullen hem eeren
en gehoorzamen.'
- 28 [*Hebreeuws*] Tot hiertoe is het einde dezer rede.
Wat mij, Daniël, aangaat,
mijne gedachten verschrikten mij zeer;

en mijne glans veranderde aan mij;
doch ik bewaarde dat woord in mijn hart."

8

Het visioen van den ram en den geitebok:

- 1 In het derde jaar van het koninkrijk des konings Belsazars
verscheen mij een gezicht,
mij Daniël,
na hetgeen dat mij in het eerste verschenen was;
- 2 en ik zag in een gezicht,
(het geschiedde nu toen ik het zag,
dat ik in den burg Susan was,
welke in het landschap Elam is),
ik zag dan in een gezicht,
dat ik aan den vloed Ulai was.
- 3 En ik hief mijne oogen op
en ik zag,
en zie,
een ram stond vóór den vloed,
die had twee hoornen,
en die twee hoornen waren hoog,
en de ééne was hooger dan de andere,
en de hoogste kwam het laatst op.
- 4 Ik zag,
dat de ram met de hoornen tegen het Westen stiet,
en tegen het Noorden,
en tegen het Zuiden,
en geene dieren konden voor zijn aangezicht bestaan,
en daar was niemand,
die uit zijne hand verlostte,
maar hij deed naar zijn welgevallen
en hij maakte zich groot.
- 5 Toen ik *dit* overleide,
zie,
daar kwam een geitebok van het Westen over den ganschen aardbodem,
en roerde de aarde niet aan;
en die bok had een aanzienlijken hoorn tusschen zijne oogen.
- 6 En hij kwam tot den ram,
die de twee hoornen had,
dien ik had zien staan voor den vloed,
en hij liep op hem aan in de grimmigheid zijner kracht;
- 7 en ik zag hem nakende aan den ram,
en hij verbitterde zich tegen hem,
en hij stiet den ram,
en hij brak zijne beide hoornen,
en in den ram was geen kracht om voor zijn aangezicht te bestaan,
en hij wierp hem ter aarde
en hij vertrad hem,
en daar was niemand,
die den ram uit zijne macht verlostte.
- 8 En de geitebok maakte zich uitermate groot;
maar toen hij sterk geworden was,
brak die groote hoorn,
en daar kwamen op aan deszelfs plaats vier aanzienlijke,
naar de vier winden des hemels.
- 9 En uit eenen van die kwam voort een kleine hoorn,
welke uitnemend groot werd, tegen het Zuiden,

- en tegen het Oosten,
en tegen het sierlijke *land*.
- 10 En hij werd groot tot aan het heir des hemels,
en hij wierp er *sommigen* van dat heir,
namelijk van de sterren,
ter aarde neder
en vertrad ze;
- 11 ja, hij maakte zich groot tot aan den Vorst van dat heir,
en van denzelve werd weggenomen het gedurig *offer*,
en de woning *Zijns* heiligdoms werd nedergeworpen,
- 12 en het heir werd in den afval overgegeven tegen het gedurig *offer*,
en hij wierp de waarheid ter aarde,
en deed het,
en het gelukte wèl.
- 13 Daarna hoorde ik eenen heilige spreken,
en de heilige zeide tot den ongenoemde,
die daar sprak:
"Tot hoe lang zal dat gezicht van het gedurig *offer*
en *van* den verwoestenden afval zijn,
dat zoo het heiligdom als het heir *ter* vertreding zal overgegeven worden?"
- 14 En hij zeide tot mij:
"Tot tweeduizend en driehonderd avonden *en* morgens:
dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden."
- 15 En het geschiedde,
toen ik dat gezicht zag,
ik Daniël,
zoo zocht ik het te verstaan,
en zie,
daar stond vóór mij als de gedaante eens mans.
- 16 En ik hoorde tusschen Ulai eens menschen stem,
die riep
en zeide:
"Gabriël,
geef dezen het gezicht te verstaan."
- 17 En hij kwam nevens mij waar ik stond;
en als hij kwam,
verschrikte ik
en ik viel op mijn aangezicht.
Toen zeide hij tot mij:
"Versta, gij menschenkind;
want dit gezicht zal zijn tot den tijd van het einde."
- 18 Als hij nu met mij sprak,
viel ik in eenen diepen slaap op mijn aangezicht ter aarde.
Toen roerde hij mij aan,
en hij stelde mij op mijne standplaats;
- 19 en hij zeide:
"Zie,
Ik zal u te kennen geven wat er geschieden zal ten einde dezer gramschap;
want ter bestemder tijd zal het einde zijn.
- 20 De ram met de twee hoornen,
dien gij gezien hebt,
zijn de koningen der Meden en der Perzen.
- 21 Die harige bok nu is de koning van Griekenland;
en de groote hoorn, welke tusschen zijne oogen is,
is de eerste koning.
- 22 Dat er nu vier aan zijne plaats stonden, toen hij verbroken was:
vier koninkrijken zullen uit dat volk ontstaan,
doch niet met zijne kracht.

- 23 Doch op het laatste huns koninkrijks,
als het de afvalligen op het hoogste zullen gebracht hebben,
zoo zal er een koning opstaan,
stijf van aangezicht
en raadselen verstaande;
- 24 en zijn kracht zal sterk worden,
doch niet door zijne kracht;
en hij zal het wonderlijk verderven,
en zal geluk hebben,
en zal het doen;
en hij zal de sterken mitsgaders het heilige volk verderven;
- 25 en door zijne kloekheid zoo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijne hand,
en hij zal zich in zijn hart verheffen;
en in stille rust zal hij er velen verderven,
en zal staan tegen den Vorst der Vorsten;
doch hij zal zonder hand verbroken worden.
- 26 Het gezicht nu van den avond en den morgen,
dat er gezegd is,
is de waarheid;
en gij, sluit het gezicht toe,
want daar zijn nog vele dagen toe."
- 27 Toen werd ik, Daniël, zwak,
en was *eenige* dagen krank;
daarna stond ik op,
en deed des konings werk;
en ik was ontzet over dit gezicht,
maar niemand merkte het.

9

Het gebed van Daniël:

- 1 In het eerste jaar van Darius den zoon van Ahasveros,
uit het zaad der Meden,
die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeën:
- 2 in het eerste jaar zijner regeering merkte ik, Daniël, in de boeken,
dat het getal der jaren, van welke het woord des HEEREN tot den Profeet Jeremia geschied was,
in het vervullen der verwoestingen Jeruzalems,
zeventig jaar was.
- 3 En ik stelde mijn aangezicht tot God den Heere,
om Hem te zoeken met gebed en smeekingen,
met vasten en zak en asch;
- 4 ik bad dan tot den HEERE mijnen God
en deed belijdenis
en zeide:
"Och, Heere,
Gij groote en verschrikkelijke God,
Die het verbond en de weldadigheid houdt dien,
die Hem liefhebben
en Zijne geboden houden,
- 5 wij hebben gezondigd
en hebben onrecht gedaan
en goddelooslijk gehandeld
en gerebelleerd,
met af te wijken van uwe geboden
en van uwe rechten;
- 6 en wij hebben niet gehoord naar Uwe dienstknechten de Profeten,
die in Uwen Naam spraken tot onze koningen,
onze vorsten

- en onze vaders,
en tot al het volks des lands.
- 7 Bij U, o Heere, is de gerechtigheid,
maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten,
gelijk het is te dezen dage bij de mannen van Juda
en de inwoners van Jeruzalem
en geheel Israël,
die nabij
en die verre zijn,
in alle de landen daar Gij hen heen gedreven hebt om hunne overtreding,
waarmede zij tegen U overtreden hebben.
- 8 O Heere, bij ons is de beschaamdheid der aangezichten,
bij onze koningen,
bij onze vorsten
en bij onze vaders,
omdat wij tegen U gezondigd hebben.
- 9 Bij den Heere onzen God zijn de barmhartigheden en vergevingen,
alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben;
- 10 en wij hebben der stem des HEEREN onzes Gods niet gehoorzaamd,
dat wij in Zijne wetten wandelen zouden,
die Hij gegeven heeft voor onze aangezichten
door de hand van Zijne knechten de Profeten,
maar geheel Israël heeft Uwe wet overtreden,
met af te wijken,
dat zij Uwer stem niet gehoorzaamden;
daarom is over ons uitgestort die vloek en die eed,
die geschreven is in de wet van Mozes,
den knecht Gods,
dewijl wij tegen Hem gezondigd hebben;
- 12 en Hij heeft Zijne woorden bevestigd,
die Hij gesproken heeft tegen ons
en tegen onze richters,
die ons richtten,
brengende over ons een groot kwaad,
hetwelk niet geschied is onder den ganschen hemel,
gelijk aan Jeruzalem geschied is.
- 13 Gelijk als in de wet van Mozes geschreven is,
alzó is al dat kwaad over ons gekomen;
en wij smeekten het aangezicht des HEEREN onzes Gods niet,
afkeerende van onze ongerechtigheden,
en verstandig achtgevende op Uw waarheid.
- 14 Daarom heeft de HEERE over het kwade gewaakt,
en Hij heeft het over ons gebracht,
want de HEERE onze God is rechtvaardig in alle zijne werken,
die Hij gedaan heeft,
dewijl wij Zijner stem niet gehoorzaamden.
- 15 En nu, o Heere onze God,
die Uw volk uit Egypteland uitgevoerd hebt met eene sterke hand,
en hebt U eenen Naam gemaakt gelijk hij is te dezen dage;
wij hebben gezondigd,
wij zijn goddeloos geweest.
- 16 O Heere,
naar alle Uwe gerechtigheden laat toch Uw toorn en Uwe grimmigheid afgekeerd worden
van Uwe stad Jeruzalem,
Uwen heiligen berg;
want om onzer zonden wil en om onzer vaders ongerechtigheden
zijn Jeruzalem en Uw volk tot versmaadheid bij allen,
die rondom ons zijn.

- 17 En nu, o onze God,
hoor naar het gebed Uws knechts
en naar zijne smeekingen,
en doe Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom,
dat verwoest is,
om des HEEREN wil.
- 18 Neig Uw oor, mijn God,
en hoor;
doe Uwe oogen open
en zie onze verwoestingen,
en de stad,
die naar Uwen Naam genoemd is;
want wij werpen onze smeekingen voor Uw aangezicht niet neder
op onze gerechtigheden,
maar op Uwe barmhartigheden,
die groot zijn.
- 19 O Heere, hoor;
o Heere, vergeef;
o Heere, merk op en doe het,
vertraag het niet,
om Uws Zelfs wil, o mijn God;
want Uw stad en Uw volk is naar Uwen Naam genoemd."
- 20 Als ik nog sprak en bad,
en beleed mijne zonde
en de zonde van mijn volk Israël,
en mijne smeeking nederwierp voor het aangezicht des HEEREN mijns Gods,
ter wille van den heiligen berg mijns Gods;
- 21 als ik nog sprak in het gebed,
zoo kwam de man Gabriël,
dien ik in den beginne in een gezicht gezien had,
snellijk gevlogen,
mij aanrakende omtrent den tijd des avondoffers;
- 22 en hij onderrichte *mij*
en sprak met mij
en zeide:
"Daniël,
nu ben ik uitgegaan om u den zin te doen verstaan.
- 23 In den beginne uwer smeekingen is het woord uitgegaan,
en ik ben gekomen om *u dat* te kennen te geven,
want gij zijt een zeer gewenscht *man*;
versta dan dit woord
en merk op dit gezicht.

De zeventig weken:

- 24 Zeventig weken zijn bestemd over uw volk
en over uwe heilige stad,
om de overtreding te sluiten
en om de zonden te verzegelen,
en om de ongerechtigheden te verzoenen,
en om eene eeuwige gerechtigheid aan te brengen,
en om het gezicht en den Profeet te verzegelen,
en om den heiligheid der heiligheden te zalven.
- 25 Weet dan en versta:
van den uitgang des woords,
om te doen wederkeeren
en om Jeruzalem te bouwen,
tot op Messias den Vorst zijn zeven weken en tweeënzestig weken:
de straten en de grachten zullen wederom gebouwd worden,

- doch in benauwdheid der tijden.
- 26 En na die tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden,
maar het zal niet voor hem zelven zijn;
en een volk des vorsten, hetwelk komen zal,
zal de stad en het heiligdom verderven,
en zijn einde zal zijn met eenen overstromenden vloed,
en tot het einde toe zal er strijd zijn,
en vast besloten verwoestingen.
- 27 En hij zal velen het verbond versterken ééne week;
en *in* de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden;
en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn,
ook tot de voleinding toe,
die vastelijk besloten zijnde,
zal uitgestort worden over den verwoeste."

10

Nieuwe openbaring aan Daniël:

- 1 In het derde jaar van Kores, den koning van Perzië,
werd aan Daniël, wiens naam genoemd werd Beltsazar,
eene zaak geopenbaard,
en die zaak is de waarheid,
doch *in* eenen gezetten grooten tijd;
en hij verstond die zaak
en hij had verstand van het gezicht.
- 2 In die dagen was ik, Daniël, treurende de drie weken der dagen;
3 begeerlijke spijs at ik niet,
en vleesch of wijn kwam in mijnen mond niet,
ook zalfde ik mij gansch niet
totdat die drie weken tijds vervuld waren.
- 4 En op den vierentwintigsten dag der eerste maand,
zoo was ik aan den oever der groote rivier,
welke is Hiddékel;
- 5 en ik hief mijne oogen op en zag,
en zie,
daar was een man met linnen bekleed,
en zijne lendenen waren omgord met fijn goud van Ufaz;
- 6 en zijn lichaam was gelijk een turkoois,
en zijn aangezicht gelijk de gedaante des bliksems,
en zijne oogen gelijk vurige fakkelen,
en zijne armen en zijne voeten gelijk de kleur van gepolijst koper;
en de stem zijner woorden was gelijk de stem eener menigte.
- 7 En alleen ik, Daniël, zag dat gezicht,
maar de mannen, die bij mij waren, zagen dat gezicht niet;
doch eene groote verschrikking viel op hen
en zij vloden om zich te verstoppen.
- 8 Ik dan werd alléén overgelaten,
en zag dit groot gezicht,
en daar bleef in mij geen kracht overig,
en mijne sierlijkheid werd aan mij veranderd in eene verderving,
zoodat ik geene kracht behield.
- 9 En ik hoorde de stem zijner woorden;
en toen ik de stem zijner woorden hoorde,
viel ik in eenen diepen slaap op mijn aangezicht,
met mijn aangezicht ter aarde.
- 10 En zie,
eene hand roerde mij aan
en maakte,

- dat ik mij bewoog op mijne knieën
en de palmen mijner handen.
- 11 En hij zeide tot mij:
"Daniël,
gij zeer gewenschte man,
merk op de woorden,
die ik tot u spreken zal,
en sta op uwe standplaats,
want ik ben alsnu tot u gezonden."
En toen hij dat woord tot mij sprak,
stond ik bevende.
- 12 Toen zeide hij tot mij:
"Vreest niet, Daniël,
want van den eersten dag af,
dat gij uw hart begaaft om te verstaan
en om uzelfen te verootmoedigen voor het aangezicht uws Gods,
zijn uwe woorden gehoord,
en om uwer woorden wil ben ik gekomen.
- 13 Doch de vorst des konings van Perzië stond tegenover mij éénentwintig dagen;
en zie, Michaël, een van de eerste Vorsten,
kwam om mij te helpen,
en ik werd aldaar gelaten bij de koningen van Perzië.
- 14 Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan hetgeen dat uw volk bejegenen zal
in het vervolg der dagen,
want het gezicht is nog voor *vele* dagen.
- 15 En toen hij deze woorden met mij sprak,
sloeg ik mijn aangezicht ter aarde
en ik werd stom.
- 16 En zie,
een den menschenkinderen gelijk,
raakte mijne lippen aan:
toen deed ik mijnen mond open,
en ik sprak
en zeide tot dien,
die tegenover mij stond:
"Mijn Heere,
om des gezichts wil keeren zich mijne weeën over mij,
zoodat ik geen kracht behoude;
- 17 en hoe kan de knecht van dezen mijnen heer spreken met mijnen Heere?
Want wat mij aangaat,
van nu af bestaat geene kracht in mij,
en geen adem is in mij overgebleven."
- 18 Toen raakte mij wederom aan een als *in* de gedaante van een mensch,
en hij versterkte mij,
- 19 en hij zeide:
"Vrees niet,
gij zeer gewenschte man,
vrede zij u,
wees sterk,
ja wees sterk."
En terwijl hij met mij sprak,
werd ik versterkt,
en zeide:
"Mijn Heere spreke,
want gij hebt mij versterkt."
- 20 Toen zeide hij:
"Weet gij,
waarom ik tot u gekomen ben?"

Doch nu zal ik wederkeeren om te strijden tegen den vorst der Perzen;
en als ik zal uitgegaan zijn,
zie,
zoo zal de vorst van Griekenland komen.

- 21 Doch ik zal u te kennen geven hetgeen dat geteekend is in het geschrift der waarheid;
en daar is niet één, die zich met mij versterkt tegen dezen,
dan uw Vorst Michaël.

11

Profetie over de koningen van Perzië en Griekenland en de oorlogen tusschen den koning van het Noorden en het Zuiden:

- 1 Ik nu,
ik stond in het eerste jaar van Darius den Meder,
om hem te versterken
en te steunen.
- 2 En nu, ik zal u de waarheid te kennen geven:
zie,
daar zullen nog drie koningen in Perzië opstaan,
en de vierde zal verrijkt worden met grooten rijkdom
meer dan alle de *anderen*;
en nadat hij zich in zijnen rijkdom zal versterkt hebben,
zal hij ze allen verwekken tegen het koninkrijk van Griekenland.
- 3 Daarna zal er een geweldig koning opstaan,
die met groote heerschappij heerschen zal,
en hij zal doen naar zijn welgevallen.
- 4 En als hij zal staan,
zal zijn rijk gebroken
en in de vier winden des hemels verdeeld worden,
maar niet aan zijne nakomelingen,
ook niet naar zijne heerschappij,
waarmede hij heerschte;
want zijn rijk zal uitgerukt worden,
en dat voor anderen dan deze.
- 5 En de koning van het Zuiden,
die een van zijne vorsten is,
zal sterk worden,
doch *een ander* zal sterker worden dan hij,
en hij zal heerschen,
zijne heerschappij zal een groote heerschappij zijn.
- 6 Op het einde nu van *sommige* jaren zullen zij zich met malkander bevrienden,
en de dochter des konings van het Zuiden zal komen tot den koning van het Noorden,
om billijke voorwaarden te maken;
doch hij zal de macht des arms niet behouden,
daarom zal hij en zijn arm niet bestaan,
maar hij zal overgegeven worden,
en die haar gebracht hebben,
en die haar gegeneerd heeft,
en die haar gesterkt heeft in die tijden.
- 7 Doch uit de spruit harer wortelen zal er een opstaan *in* zijnen staat,
die zal met heirkraft komen,
en hij zal komen tegen de sterke plaatsen des konings van het Noorden,
en hij zal tegen dezelve doen
en hij zal ze bemachtigen.
- 8 Ook zal hij hunne goden,
met hunne vorsten,
met hunne gewenschte vaten van zilver en goud,
in de gevangenis naar Egypte brengen;

- en hij zal *eenige* jaren staande blijven boven den koning van het Noorden.
- 9 Alzoo zal de koning van het Zuiden in het koninkrijk komen,
en hij zal wederom in zijn land trekken.
- 10 Doch zijne zonen zullen zich *in strijd* mengen,
en zij zullen eene menigte van groote heiren verzamelen,
en *een van hen* zal snellijk komen,
en als een vloed overstroomden en doortrekken,
en hij zal wederom komen
en zich *in den strijd* mengen,
tot aan zijne sterke plaats toe.
- 11 En de koning van het Zuiden zal verbitterd worden,
en hij zal uittrekken en strijden tegen hem,
tegen den koning van het Noorden,
die *óók* eene groote menigte oprichten zal,
doch die menigte zal in zijne hand gegeven worden.
- 12 Als die menigte zal weggenomen zijn,
zal zijn hart zich verheffen
en hij zal er eenige tienduizenden nedervellen.
Evenwel zal hij niet gesterkt worden;
- 13 want de koning van het Noorden zal wederkeeren,
en hij zal een grooter menigte dan de eerste was oprichten,
en aan het einde van de tijden der jaren zal hij snellijk komen
met eene groote heirkraft
en met een groot goed.
- 14 Ook zullen er in die tijden velen opstaan tegen den koning van het Zuiden;
en de scheurmakers uws volks zullen verheven worden om het gezicht te bevestigen,
doch zij zullen vallen.
- 15 En de koning van het Noorden zal komen,
en eenen wal opwerpen,
en vaste steden innemen;
en de armen van het Zuiden zullen niet bestaan,
noch zijn uitgelezen volk,
ja,
daar zal geen kracht zijn om te bestaan.
- 16 Maar hij, die tegen hem komt,
zal doen naar zijn welgevallen,
en niemand zal voor zijn aangezicht bestaan;
hij zal ook staan in het land des sieraads,
en de verderving zal in zijne hand wezen.
- 17 En hij zal zijn aangezicht stellen om met de kracht zijns ganschen rijks te komen,
en hij zal billijke voorwaarden medebrengen,
en hij zal het doen,
want hij zal hem eene dochter der vrouwen geven,
om haar te verderven;
maar zij zal niet vaststaan
en zij zal voor hem niet zijn.
- 18 Daarna zal hij zijn aangezicht tot de eilanden keeren,
en hij zal er vele innemen;
doch een overste zal zijnen smaad tegen hem doen ophouden,
behalve dat hij zijnen smaad op hem zal doen wederkeeren.
- 19 En hij zal zijn aangezicht keeren naar de sterkten zijns lands,
en hij zal aanstooten en vallen,
en niet gevonden worden.
- 20 En in zijnen staat zal er een opstaan,
doende een geldeischer doortrekken in koninklijke heerlijkheid;
maar hij zal in eenige dagen gebroken worden,
nochtans niet door toornigheden
noch door oorlog.

- 21 Daarna zal er een verachte in zijnen staat opstaan,
welken men de koninklijke waardigheid niet zal geven;
doch hij zal in stilte komen
en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen.
- 22 En de armen der overstroming zullen overstroomd worden van voor zijn aangezicht,
en zij zullen gebroken worden,
en ook de vorst des verbonds.
- 23 En na de vereeniging met hem zal hij bedrog plegen,
en hij zal optrekken
en hij zal met weinig volks gesterkt worden.
- 24 Met stilheid zal hij ook in de vette plaatsen des landschaps komen,
en hij zal doen dat zijne vaders en de vaders zijner vaders niet gedaan hebben;
roof en buit en goederen zal hij onder hen uitstrooien,
en hij zal tegen de vastigheden zijne gedachten denken,
doch tot een *zekeren* tijd toe.
- 25 En hij zal zijne kracht en zijn hart verwekken tegen den koning van het Zuiden,
met eene groote heirkraft;
en de koning van het Zuiden zal zich in den strijd mengen
met eene groote en zeer machtige heirkraft;
doch hij zal niet bestaan,
want zij zullen gedachten tegen hem denken.
- 26 En die de stukken zijner spijs zullen eten,
zullen hem breken,
en deszelfs heirkraft zal overstroomen,
en vele verslagenen zullen vallen.
- 27 En beider dezer koningen hart zal wezen om kwaad te doen,
en aan ééne tafel zullen zij leugen spreken;
en het zal niet gelukken,
want het zal nog een einde hebben ter bestemder tijd.
- 28 En hij zal *in* zijn land wederkeeren met groot goed,
en zijn hart zal zijn tegen het heilig verbond;
en hij zal het doen,
en wederkeeren in zijn land.
- 29 Ter bestemder tijd zal hij wederkeeren
en tegen het Zuiden komen,
doch het zal niet zijn gelijk de eerste,
noch gelijk de laatste *reize*.
- 30 Want er zullen schepen *van* de Kittieten tegen hem komen,
daarom zal hij met smart bevangen worden,
en hij zal wederkeeren en gram worden tegen het heilig verbond,
en hij zal het doen;
want wederkeerende zoo zal hij acht geven op de verlaters van het heilig verbond.
- 31 En daar zullen armen uit hem ontstaan,
en zij zullen het heiligdom ontheiligen *en* de sterkte,
en zij zullen het gedurig *offer* wegnemen,
en eenen verwoestenden gruwel stellen.
- 32 En die goddelooslijk handelen tegen het verbond,
zal hij doen huichelen door vleierijen;
maar het volk, die hunnen God kennen, zullen zij grijpen,
en zullen het doen.
- 33 En de leeraars des volks zullen er velen onderwijzen,
en zij zullen vallen door het zwaard en door vlam,
door gevangenis en door berooving,
vele dagen.
- 34 Als zij nu zullen vallen,
zullen zij met eene kleine hulp geholpen worden;
doch velen zullen zich door vleierijen tot hen verwoegen.
- 35 En van de leeraars zullen er *sommigen* vallen,

- om hen te louteren en te reinigen en wit te maken,
tot den tijd van het einde toe;
want het zal nog zijn voor eenen bestemden tijd.
- 36 En die koning zal doen naar zijn welgevallen,
en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god,
en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken;
en hij zal voorspoedig zijn,
totdat de gramschap voleindigd zij;
want het is vast besloten,
het zal geschieden.
- 37 En op de goden zijner vaderen zal hij geen acht geven,
noch op de begeerde der vrouwen;
hij zal ook op geen god acht geven,
maar hij zal zich boven alles groot maken.
- 38 En hij zal den god Maüzzim in zijne standplaats eeren;
namelijk den god, welken zijne vaders niet gekend hebben, zal hij eeren
met goud
en met zilver
en met kostelijk gesteente
en met gewenschte dingen.
- 39 En hij zal de vastigheden der sterkten maken met den vreemden god;
dengenen, die hij kennen zal, zal hij de eer vermenigvuldigen,
en hij zal ze doen heerschen over velen,
en hij zal het land uitdelen om prijs.
- 40 En op den tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem met hoornen stooten;
en de koning van het Noorden zal tegen hem aanstormen
met wagens
en met ruiters
en met vele schepen;
en hij zal in de landen komen,
en hij zal ze overstroomen en doortrekken.
- 41 En hij zal komen in het land des sieraads,
en vele *landen* zullen ternedergeworpen worden;
doch deze zullen aan zijne hand ontkomen:
Edom
en Moab
en de eerstelingen der kinderen Ammons.
- 42 En hij zal zijne hand aan de landen leggen,
ook zal het land van Egypte niet ontkomen;
- 43 en hij zal heerschen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers,
en over alle de gewenschte dingen van Egypte;
en die van Lybië en de Mooren zullen in zijne gangen wezen.
- 44 Maar de geruchten van het Oosten en van het Noorden zullen hem verschrikken,
daarom zal hij uittrekken met groote grimmigheid,
om velen te verdelgen en te verbannen;
- 45 en hij zal de tenten van zijn paleis planten tusschen de zeeën
aan den berg des heiligen sieraads;
en hij zal tot zijn einde komen
en zal geen helper hebben.

De verzegeling der profetie:

12

- 1 En te dier tijd zal Michaël opstaan,
die groote Vorst,
die voor de kinderen uws volks staat;
als het *zulk* een tijd der benauwdheid zijn zal,
als er niet geweest is sinds dat er een volk geweest is,
tot op dien tijd toe;

en te dier tijd zal uw volk verlost worden,
al die bevonden wordt geschreven te zijn in het boek.

2 En velen van degenen, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken,
deze ten eeuwigen leven,
en gene tot versmaadheden *en* tot eeuwige afgrijzing.

3 De leeraars nu zullen blinken als de glans des uitspansels,
en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren,
altoos en eeuwiglijk.

4 En gij, Daniël, sluit deze woorden toe,
en verzegel dit boek tot den tijd van het einde:
velen zullen het naspeuren,
en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden."

5 En ik, Daniël, zag,
en zie,
daar stonden twee anderen,
die één aan deze zijde van den oever der rivier
en de ander aan gene zijde van den oever der rivier.

6 En hij zeide tot den man bekleed met linnen,
die boven op het water der rivier was:
"Tot hoe lang zal het zijn,
dat er een einde van deze wonderen zal wezen?"

7 En ik hoorde dien man,
bekleed met linnen,
die boven op het water van de rivier was,
en hij hief zijne rechter- en zijne linker-hand op naar den hemel,
en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft,
dat na eenen bestemden tijd,
bestemde tijden,
en eene helft,
en als hij zal voleindigd hebben te verstrooien de hand des heiligen volks,
alle deze dingen voleindigd zullen worden.

8 Dit hoorde ik,
doch ik verstond het niet;
en ik zeide:
"Mijn Heere,
wat zal het einde zijn van deze *dingen*?"

9 En Hij zeide:
"Ga heen, Daniël;
want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den tijd van het einde.

10 Velen zullen er gereinigd worden
en wit gemaakt
en gelouterd worden;
doch de goddeloozen zullen goddelooslijk handelen,
en geene van de goddeloozen zullen het verstaan,
maar de verstandigen zullen het verstaan.

11 En van dien tijd af,
dat het gedurig *offer* zal weggenomen
en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn,
zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen.

12 Welgelukzalig is hij,
die verwacht en raakt tot duizend driehonderd en vijf-en dertig dagen.

13 Maar gij,
ga heen tot het einde,
want gij zult rusten,
en zult opstaan in uw lot,
in het einde der dagen."